

Kitchen Debate #01

20 februari 2013

Dit gesprek werd gevoerd in het NL.

Introductie

Het perspectief van waaruit Jubilee werkt is altijd dat van de kunstenaar en de artistieke praktijk. Jubilee hecht er veel waarde aan, het onderzoek dat zij en haar leden doen te contextualiseren binnen een breder debat en hierbij de uitwisseling te zoeken met andere groepen, productieplatforms en initiatieven en anderen 'experts' in het onderzoek te betrekken.

Door hen in de discussie rondom 'kunst en economie' te betrekken en kennis te delen verbreden wij het discours en laten we dit groeien vanuit een grondige achtergrondkennis over 'kunst en economie'.

De bedoeling van de kitchen debate is om knopen en problemen te identificeren samen met anderen in het kunstenveld en mogelijke alternatieven te vinden voor productie en financiering. Voor de eerste Kitchen Debate is gekozen voor een 'brede' vertegenwoordiging uit de kunstensector, namelijk theater, media, NICC, beeldende kunst...

Gasten:

Kris Vleeschouwer, kunstenaar en actief lid van [Arteconomy](#); Eva De Groote, curator [TimeLab](#), Gent; Josine De Roover, coördinator [NICC](#) en administratieve directeur [De Voorkamer Lier](#); Delphine Heesters, onderzoeker [VTI](#)

aanwezige leden van Jubilee:

Katrien Reist, Ronny Heiremans, Katleen Vermeir

Selectie uit het debat

Eva De Grootte

Ondanks de crisis en pessimisme creëert Timelab ook nieuwe mogelijkheden. Fablab daarbinnen is bijvoorbeeld een plek waar machines open source door iedereen kunnen gebruikt worden. Een voorwaarde is wel dat je je werkproces met anderen deelt. Het brengt mensen samen zonder een dwingend kader.

Delphine Heesters

Ook in theater is de crisis voelbaar. Er is meer geld gekomen in de sector, de huizen zijn sterk uitgebouwd en geprofessionaliseerd, maar op het artistieke wordt steeds meer bekibbeld. Om een project rond te krijgen zijn er veel meer co-producties nodig. Vroeger werden repetities vergoed en nu niet meer, er zijn ook geen vaste contracten meer. Daarom ontstaat er een nood aan zich verenigen in 'acteursgildes'.

Josine De Roover

NICC wil aanmoedigen tot rechtstreekse ondersteuning aan kunstenaars, via aankoopbudgetten, via de ontwikkeling van projecten etc...Er zouden criteria moeten komen om te controleren hoe de instituten de kunstenaars steunen.

De grote instituten zouden nieuwe regels moeten krijgen zoals bijvoorbeeld de kunstenaars inschrijven, een contract maken. Het probleem met instituten is, dat er geen kunstenaars mee kunnen beslissen over het instituut en dat de instituten vooral dienstbaar zijn aan zichzelf. Als een werk wordt verkocht vloeit een deel terug naar het instituut, maar dit kan alleen als de kunstenaar dan effectief een loon heeft gekregen. Vaak investeert een instituut zonder risico en de kunstenaar draagt het volle risico. Een organisatie zou het risico moeten delen met de kunstenaar. Het zou ook goed zijn om de vroegere werkbeuzen terug in te voeren. Nu wordt een ontwikkelingsbeurs enkel nog gegeven als er een nieuwe wending is in het werk. Wat we ook onderzoeken is een co-productiefonds en welke instrumenten ervoor zouden kunnen voorgesteld worden.

Kris Vleeschouwer

We onderzoeken hoe je van instituten en bedrijven gelijkwaardige partners kan maken.

Het is de bedoeling dat er een loon is voor de kunstenaars die in samenwerking met bedrijven werk maken.

Soms geeft het bedrijf zelf een fee aan de kunstenaar, maar soms geeft de stad publiek geld voor zo een samenwerking en levert het bedrijf werknemers en productiekosten. In het laatste geval wordt uiteindelijk de kunstenaar dan nog door de overheid betaald. Het probleem is vaak dat de interesse om met kunstenaars te werken gebonden is aan de interesse van 1 individu in dat bedrijf. Als die persoon weggaat is het vaak gedaan. Het samenwerkingsproces is vaak niet duurzaam, het overstijgt vaak niet het maken van 1 project. Een ander probleem is dat er in bedrijven tegenwoordig hard wordt gesnoeid.

JUBILEE

Jubilee

We zijn op dit moment nog met een klein aantal kunstenaars, maar die wel gelinkt zijn met vele anderen. Het is de bedoeling uiteindelijk een microeconomie te creëren. Jubilee werd opgericht om kunstenaars te helpen efficiënter te produceren en om een volledige controle te kunnen uitoefenen op hun eigen producties. Jubilee gaat allianties aan in het AV veld om informatie met elkaar te delen en ook te proberen de specificiteit, onze waarden en kracht, maar ook onze problematiek naar voor te brengen en zo een gezicht te geven aan wat we zien als een micropolitiek gebaar. Jubilee zoekt in haar organisatie een balans tussen de hoeveelheid werk die moet gedaan worden voor de kunstenaars, financiën beheren en een openheid en wisselwerking met de buitenwereld te vormen. Jubilee onderzoekt ook de specifieke economie van haar leden op dit moment (later komen er meer leden bij) en naar mogelijke alternatieve financieringsstromen. Er komen bijvoorbeeld in onze constellatie van kunstenaars nauwelijks of geen middelen binnen via verkoop of publieke commissies. Samenwerkingen met galerijen zijn onbestaande of blijken ontgoochelend. De galerijen zijn terughoudend omdat audio-visueel werk in de eerste plaats een grote productiekost heeft die ze niet mee willen helpen dragen. Interessante zaken binnen het audio-visuele veld zijn taxshelter, maar dat kan alleen voor grote commerciële film producties. Er moeten dus voor deze kunstenaars middelen binnenkomen via subsidies en andere kanalen om te kunnen functioneren. Na een onderzoek omtrent de mogelijkheid om complementaire muntsystemen te gebruiken (diensten uitwisselen zonder gebruik van geld) botsten we op het probleem dat je dit niet in een boekhouding kan opnemen en dus niet professioneel kan toepassen.